

Nazlı,

Halikarnas Balıkçısı hakkında lisede birşeyler okumuşsunuzdur. Bizim okullarımızda edebiyat dersleri, ancak şans eseri insanda derin izler bırakacak seviyeyi gösterir. Hocanız Halikarnas Balıkçısı'ndan hoşlanmışsa, şöyle bir değinip geçmiştir. Ben, yaklaşık 30 yıl kadar önce onunla ilgili etraflı bir hayat hikâyesi yazmıştım. Önce Hürriyet'te yazı dizisi olarak çıktı, sonra da bir kitabımda yer aldı. Okumuş muydun diye soramıyorum şimdi. Ama tavsiye ederim ilk fırsatta oku. Ben bu yaşımda hâlâ onunla ilgili bir şeyler bulunca kaçırıyorum.

Halikarnas Balıkçısı, Cevat Şakir'in hikâye ve romanlarında kullandığı takma addır. İlk dönem Cumhuriyet aydınlarından biriydi. Anadolu'nun taşına toprağına, tarihine ve coğrafyasına vurgun, Evren'e hayran, yaşamda her şeyin sevgiye layık olduğunu düşünen ve söyleyen bir koca yürekti.

Onu anlatırken, kahramanlarından birinin kısa portresini şöyle çizmişim, onun yerine geçip: "Barba Paho'yu burada tanıdım. Kahvecilik yapardı. İçki verirdi. Balığa çıkardı. Berberdi. Elinden ufak tefek ameliyatlar da gelirdi. Yaman da testi güveç kabı sakısı küp yapardı ha!.. Ayağı ile çarkı döndürüp eliyle çamuru şekillendirirken sanırsın ibadet ediyor. Geçmişin macerasını yaşamış gibi, bu toprak hamurunun içinde Keyhüsrev'in veya Büyük İskender'in eti kanı var mıdır diye düşünüyor.."

Şimdi, dedem bunları neden anlatıyor diye merak edersin. Balıkçının kızı anılarını yazmış, merakla okudum. Aile içi yakınlıktan doğan birkaç ayrıntı dışında yeni birşey öğrenmedim ama, geçmiş 50-60 yılı eski bir filmi seyreder gibi gözümün önünde canlandırdım.

Dede-torun dünya işlerini konuşuyoruz.

Bak, asıl ben sana “UFO’lar hakkında ne düşünüyorsun?” diye soracağım. Geçen akşam TV’de Saba Tümer karşısına bir genç adamı almış UFO muhabbeti yapıyordu. Sorularına ve attığı kahkahalara bakılırsa işin biraz da alayında gibiydi. Oysa karşısındaki konuşmacı, bilimsel araştırmalar yapan bir dernekleri olduğunu, uluslararası düzeyde ve üniversiteler arasında çalışmalar yaptıklarını filan söylüyordu.

Geçen mektubumda yazmıştım ya, son 300 yıl, Dünya ne büyük değişimlere sahne oldu... Evren’de yerimizi ve rolümüzü nasıl derin derin düşünmeye başladık! Dernekler kurulmuş, uluslararası bir ağ meydana getirilmiş... Nöbetçi kameralar gökyüzünü tarıyor. Işıklı ve esrarlı uçan daireleri yakalayan kamera zum yapınca UFO’nun pencerelerinde bir hareketlenme olduğunu bile fark ettiriyor bize... Tekrar tekrar ve titrek görüntülerle bir belgesel seyrettiriyorlar bize ve doğal olarak düşünmeye başlıyoruz: “Neden olmasın? Dünya’da hayat varsa ve biz Evren’de bir kum tanesi bile değilsek, başka yıldızlarda hayat olmadığına nasıl inanabiliriz?”

Al bakalım sana yeni bir inanmak inanmamak meselesi...

Oysa Nazlıcığım, şöyle de düşünebiliriz değil mi? Evren'de yaşam konusunda elimizde birtakım bilgiler var. Şimdiye kadar sadece Dünyamızdaki şartların yaşama uygun olduğunu saptamışız. Dünya'nın kalın bir atmosferi var. Bu atmosferin azot, oksijen ve argon'dan ibaret bileşimi ve Dünyamızın ortalama 15 derece olan sıcaklığı gezegenimizde yaşamı sağlıyor. Güneşe uzaklığımız 150 milyon kilometre. Güneş'teki sıcaklık 5500 derece olarak ölçülmüş. Ona en yakın Merkür'de 430 derece sıcaklık var. Demirden ibaret bir kitle olduğu söyleniyor. Güneş'e yaklaşık 6 milyar kilometre uzaklıktaki Plüton'un ise incecik bir atmosferi var ve sıcaklık -230 derece. Kısacası bizim Güneş ailesinde bizden başka hayat yok. Bütün bunları nasıl ölçüp biçmişler dersen, sana küçük bir hikâye anlatırım. Bizim eski mizahımızda bir tip vardı, "Meşhedi Ağa". Acem asıllı, palavracı bir karakter. Trenle Konya ovasından geçerken, arkadaşı sormuş: "Meşhedi Ağa, şu ovaya yayılmış sürüde kaç koyun var, söyle bakalım?" Meşhedi hemen cevap vermiş: "Sekiz bin sekkiz yüz seksen sekkiz!" Yahu nasıl saydın hemen demiş arkadaşı, Meşhedi ona da cevabı yapıştırmış: "Ayahlarını saymışem, dörde tahsim etmişem!"

Kısacası kızım, ben bilimin yalancısıyım. Bize Samanyolu gök adasından yolcu filan gelmez. Ama baksana 200 milyar gök ada (Galaksi) saymışlar Evren'de. Evren dediğin âlemin çapını ölçmüşler, 40 milyar ışık yılı gelmiş. Bir ışık yılında 10 trilyon kilometre yol alındığına göre, 40 milyarla çarp, işte sana Evren! Bak, deden ne hesaplar yapıyor...

Öpüldünüz.

Sadık Tanju